

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמוך לצינן הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליון 49 |

פרשת בראשית תשפ"ב

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

פרשת בראשית

איתא במדרש רבא, בראשית ברא אלקים, ר' ברכיה אומר בזכות משה שנאמר וירא ראשית לו.
נ"ל לבאר כנוי ראשית למשה על פי ששמעתי מאבא מארי הרב הק' איש אלהים מו"ה ברוך מרדכי נ"ע זי"ע ועכ"ל אדמו"ר מקארינוב, ע"פ ולקחת מראשית, כי ראשית הוא בחי' ענוה שדומה בעיניו שהוא בראשית שעדיין לא התחיל כלום בעבודת ה', והאישי משה עניו מאד היה אצלו תמיד בחי' ראשית שעדיין לא התחיל כלל בעבודת ה' דכל מה שהוא גדול במעלה וחשיבות ומכיר יותר גדולת הבורא מבין יותר שלא יצא ידי חובתו כלל בעבודתו ויראתו ואהבתו. גם כל מה שמשגיג גדולת הארתו יתברך כביכול מכיר יותר שחרותו ופחיתותו נגדו יתברך. וזה היה ענין ענוה של משה כי משה היה דבוק תמיד בהקב"ה אפילו רגע אחת מכל ימי חייו לא נפרד ממנו ח"ו והיה מעריך עצמו מול הבורא יתברך. וכמו ששמעתי הלשון בשם זקני הקדוש והגורא מוה"ר ר' שלמה מקארלין נ"ע זי"ע ועכ"ל שאמר בזה"ל מה יכול לחוץ ולהסתיר את הבורא הלא כל העולמות כגרגיר חרדל נגדו האין יכול גרגיר חרדל לחוץ בפני בורא עולם א"ס ב"ה. על כן משה רבינו לא היה לו שום חציצה מהעולם ולא ראה רק את הבורא יתברך שמו והיה מעריך את עצמו נגדו ית"ש על כן היה עניו מכל אדם כי היה אפס ואין בעיני עצמו. וזה שאמר ונחנו מה כי חכמה אותיות כח מה כידוע כי זה עיקר החכמה להבין כי מה רוחינו ומבלעדי ה' יתברך הוא אפס ואין וכל מי שהוא גדול בחכמה משיג זה ביותר. ומשה שנמשך מראשית חכמה על כן היה בבחי' מה.

דברי שלום קודינב פרשת בראשית

לכ"ד תשרי

יומ"ד של הרה"ק בעל ה'תולדות'

לרבינו הרש"ק הציעו שידוך עבור בנו הרב ר' בערלע עם בתו של הרה"ק רבי ברוך ממעזיבוז. עם גמר השידוך אמר המחזות; רצוני לנסוע לרב מפולנאה, בעל תולדות יעקב יוסף, לשאול על השידוך. ענה רבינו: אם כך, נסע בצוותא. רבי ברוך שהיה כבן בית אצל ה'תולדות'. נכנס מיד בבואו ודיבר עמו. בצאתו, רצה גם רבינו להכנס, אמרו לו שהרבי כעת כבר לומד את שיעוריו. שיעורים קבועים היו להתולדות בכל יום, בין היתר סיים ש"ס כל שנה, ומשניות כל חודש. כשסיים לימודיו, הלך לנוח מעט, והיה מנהגו לכסות עצמו בסדין בשנתו עד למעלה מראשותיו. נכנס רבינו ועמד בפנינת החדר מספר רגעים, עד שהרגיש בו הרב. הרים ראשו, ושאלו: 'אברך' מנין אתם? 'מקרלין?' השיב רבינו. המשיך הרב לשאול: האמנם יש בקרלין אברך אחד, רוכב על אידישע נשמות, והוא עם הארץ פשוט? ענה רבינו: אין הוא כה בור, ביכולתו ללמוד פרשה חומש. וכאשר יכולים ללמוד חומש צריכים לרכוב על נשמות ישראל? המשיך רבינו: גם פרק משניות יודע הוא ללמוד. ואם יכולים ללמוד פרק משניות צריכים לרכוב על נשמות ישראל? חזר הרב לשאול, ענה רבינו: יש לו יראת ה' א"ל: מנין ידעת? השיב רבינו: אני הוא. נפטר ממנו הרב מפולנאה בלבביות, ופטרו לחיים ולשלום.

(ע"פ כתבי ר"י שוי"ב)

מסכת חיים

תולדות חייו (מט)

ירחמיאל משה זי"ע מקאזניץ שרבינו מרן הרש"ק אמר על עצמו שלא בא לעוה"ז רק כדי לפשוט ספיקותיו של תלמידו הראש"ש מסטאלין זי"ע, וכל אשר שאל ממנו נעתר אליו ונענה לו.

איה אשר'קע שישאלני

ואכן בכל פעם אשר התלמיד ראה אצל רבו עניינים סתומים שאלו על פשרם, ומרן רש"ק הסביר לו פנים על כל ענין. פעם אחת בעת שרבינו מרן הס"ק לא היה אצלו נענה מרן הרש"ק כמתאונן ואמר: 'נישטא דא אשר'קע ער זאל מיר איבער פרעגן' (אין כאן את אשר'קע שישאלני מחדש...).

בצל צדיקים

לאחר הסתלקות רביה"ק הרש"ק זי"ע התחילו גדולי החבריה להנהיג עדות בישראל, ולמרות זאת חברו יחדיו הוא ועמיתו מחמד נפשו הרה"ק מוה"ר"מ מלעכוויטש זי"ע להמשיך בקבלת מרותו של אחד מצדיקי הדור ובחרו בהרה"ק הרבי ר' ברוך ממעזיבוז זי"ע (נכד רבינו הבעש"ט הק' זי"ע) והיה הנוהג ביניהם שהרה"ק מלעכוויטש ז"ל היה מגיע מדי פעם לסטאלין ומשם נסעו יחדיו למעזיבוז לרבו הק' הרבי ר' ברוך זי"ע.

דרכו של הראש"ש היתה לכתת רגליו ולבקר בהיכלי צדיקי הדור לעקוב מקרוב אחר שיחם שיגם ומעלליהם, למרות היותו קשור באותו עת לרבי וצדיק שקיבלו כרב, והעיד ע"ע שביקר אצל מאה ועשר צדיקים אזעלכע וואס מיר האבן אנגענומען פאר רבי'ס, אזעלכע פאר חבירים, אזעלכע פאר תלמידים, און אזעלכע וואס מיר האבן פאר תלמידים אויך נישט געוואלט אנגעמען, דאך א קאפ האבן מיר געבויגן פאר אלעמען (וכיבדס בקבלת ברכתם בעת היותו אצלם).

עוד אחד מתלמידיו המובהקים של רבינו הקדוש מקארלין אשר גידלו וטיפחו מימי נעוריו ולימים אף המשיך אחריו את הנהגת חסידי קארלין היה הרה"ק רבי אשר הזקן מסטאלין זי"ע אשר יומא דהילולא דיליה יחול ביום השב"ק כ"ו תשרי.

הציבת נשמתו

נולד בשנת תק"ך לאביו אדמו"ר הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע, שחצב והמשיך את נשמתו הק' ממקור רם טמיר ונעלם, ונכדו של החוזה הק' מלובלין זי"ע שאמר לרבינו ברבות השנים בעת שביקרו והחוזה בקשו שיואיל להשאר עמו לשבות אצלו, השיבו רבינו שבאם יגיד לפניו את שורש נשמתו יסכים למשאלתו, אזי הרכין החוזה הק' את ראשו לזמן מה ושקע בהרהוריו ואח"כ השיב לרבינו כהאי לישנא: אייער טאטע האט גענומען אייער נשמה פון א פלאץ וואס קיין שום מלאך ושרף קען דארט נישט צו קומען. לפני גירסה אחרת היה זה אצל הרבי הרה"ק ר' אלימלך מליזענסק זי"ע.

כאב רחום

בהיותו בן י"ב נתיחם מאביו הגדול זי"ע (שנסתלק באיבו ביום י"ט ניסן תקל"ב) או אז אספו תלמיד אביו רבינו מרן הרש"ק זי"ע אל ביתו וגידלו וטיפחו כאב ממש, האציל עליו מהודו וקדושתו ופתר לו את כל ספיקותיו ועניניו, וכפי שמרן הס"ק בעצמו התבטא פעם, שהיה נחשב אצלו כאביו ורבו, ונתקשר אליו בעבותות אהבה עזה שימשו בשימוש חכמים, וקיבלו אף במורא כרבו מובהק, ורבינו מרן הרש"ק מצידו השגיח עליו כעל בבת עינו, וממש לא מש ידו מתוך ידו ולא זז מחבבו, כפי שסיפר הרה"ק ר'

בית הכנסת מבחון

פנים בית הכנסת

בית הכנסת
הלבן בסטאלין

התמונה באדיבות
אח"י צדיקים

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

ומשפע מצות סוכה

לרגל יומא דהילולא קדישא אדמו"ר הרה"ק הרא"ש מסטאלין זיע"א החל בשבת זו כ"ו תשרי תשפ"ב - תקפ"ז

תלויים היו לו אפוא מנגד, ענין של ימים או שעות... רבי, הושיעה נא!... - באו בני המשפחה בבהלה אל רבינו וזעקו מרה. היתכן כי אברך שכה מסר נפשו למען סוכתו של הרבי כה יעלה בגורלו?!... הסבא קדישא, למרבה הפלא לא התרגש כלל ולא שעה לזעקותיהם. רק בקשה אחת היתה לו אליהם - בלילה, לעת הסעודה הביאו נא את שמריקע אל הסוכה, למען יוכל אף הוא לקיים מצות סוכה ולברך עליה את ברכתה. הצעד המסוכן - להוציא חולה שכזה אל הקור המקפיא, לא הרתיע את בני המשפחה אשר היו אמונים על אמונת חכמים. עם התקדש החג לאחר התפילה נטלו את שמריקע החולה האנוש על גבי מיטתו וכך הובילוהו אל הסוכה שם הסב כבר הרבי לסעודת יו"ט. 'אהא, שמרקע', קיבלו הרבי בשמחה ובפנים מאירות, 'ישר כח על הסוכה הנפלאה שכה טרחת ויגעת עליה, שכרך הרבה מאד...' 'ועתה, המשך הסיק - אל לך לפחוד, הסר דאגה מלבך, אתה תבריא עוד בעזר השי"ת!'

תיכף מזג הרבי לפניו את הכוס וציווהו לקדש על היין ולברך בקול ברכת לישב בסוכה. אחר האיץ בו לבצוע על הפת ולהתאמץ לאכול כזית ראשון כדת וכדין. עודו ישוב שם בסוכה וכבר החל שמריקע לחוש הטבה מסוימת. אט אט החל חומו הבורע לרדת, וכוחותיו החלו שבים אליו. משעה לשעה הטוב הוטב מצבו ותוך ימים ספורים כבר הבריא שמריקע לחלוטין ממחלתו הקשה והיה כאחד האדם.

כך חלפו להם שבעת ימי החג ושמייני עצרת בהתרוממות הרוח, ובשמחה עילאה.

שעת פרידה הגיעה. הסבא קדישא מסטאלין נפרד מבני המקום וברכם איש איש כברכתו. והנה נכנס גם שמריקע ליטול את ברכת הצדיק. בהרגשות גדולה שוב הודה לו הרבי על מעשהו הגדול, ואף פתח והאציל ברכה על ראשו והפעם בתוספת מרובה:

"אריכות ימים ושנים, נחת, בריות גופא, פרנסה ברווח והצלחה מרובה". ואכן ברכתו של צדיק נתקיימה במלואה. שמריקע האריך ימים בזקנה מופלגת עד כמאה ועשרים שנה, כאשר בניו כשתילי זיתים סביב לשולחנה, ופרנסתו מצויה לו כל ימיו בשפע רב.

(בשם הרה"ח המפורסם רבי נחמן יוסף וילהלם ז"ל אשר ראה את הזקן הזה בבואו להתברך אצל נינו הרה"ק האור ישראל בסטאלין תרנ"ב. ע"פ פרי ישע אהרן)

שנה אחת בערבו של חג הסוכות נקלע אדמו"ר הרה"ק רבי אשר הזקן מסטאלין זי"ע לנסיעה בדרך רחוקה, ואת ימי החג הסוכות הבאים לטובה הוצרך לעשות על אם הדרך במקום יישוב יהודי קטן.

גם שם בכפר הקטן ביקשו בני המקום לקיים מצות סוכה כדת של תורה, ולשם כך בנו סוכה גדולה ומרכזית אשר תשמש לכל בני הכפר גם יחד למאכל ובמידת האפשר גם לשינה. הסוכה הוכנה מבעוד מועד, ובינתיים כוסתה בג (שלאק) למנוע את חדירת הגשם.

אולם מה רבה היתה האכזבה של יהודי הכפר להוכח בבוקרו של יום כי הסוכה כוסתה במעבה גבוה של שלג וכפור עז. הקור העצום הקפיא את השלג כאבן, וכל הנסינות להבקיעו ולרסקו עלו בתוהו. עד מהרה התייאשו בני המקום מקיום מצות סוכה בשנה זו, ובצער רב פנו לשוב איש איש לביתו. אולם אחד היה שלא השלים עם המציאות הקשה, הרבי הקדוש זי"ע. הוא לא ידע את נפשו מרוב צער על מצות סוכה שלא יוכל לקיים דומה היה כי כל עולמו חרב עליו. הוא סבב והלך בחדרו כשבלבו בל עמו, ואמר:

"אם אין לנו סוכה לאכול בה כזית הראשון כמצוות הבורא - למה לנו חיים?!... שמעריקע, אברך צעיר מבני המקום גבור חיל ובעל שאר רוח, כראותו את צערו של הרבי הקדוש נמלא רוח עז - הוא קם והכריז בקול גדול: 'רבות, אני נוטל על עצמי את המשימה לפנות את כל הכפור והקרח מהגג, אולם אנא את עזרתכם הושיטו לי לכל המצטרך'.

לנוכח להטו של שמריקע אחזה בכלום התלהבות דקדושה, שמריקע טיפס על הגג ובמרץ רב החל לבקע את הקרח כאשר הקהל נוטל אף הוא את חלקו במלאכה הקשה. לאחר שעה ארוכה של עמל ויזע

רב, הצליחו להסיר את שכבת הקרח הגדולה מעל הגג, או אז הרימו את הגג מעל הסוכה, והנה קמה וגם ניצבה סוכה מהודרת לתפארת.

שמחה עצומה מילאה עתה את לבבו הטהור של רבינו, והוא פנה לביתו להתכונן בשמחה של מצוה לקראת החג הממשמש ובא. גם שמריקע פנה לשוב לביתו אולם כבר בדרך הוא החל לחוש ברע... מרגע לרגע חש כי כוחותיו עוזבים אותו. בכוחותיו האחרונים הגיע אל ביתו כאשר כל גופו קודח בחום גבוה ושיעולים עזים בוקעים מגרונו היבש. עד מהרה אובחנה מחלתו - דלקת ריאות! מפני בני הבית נפלו..

לכולם היה ברור היטב מצבו, כאשר באותם הימים כל תרופה למחלה זו טרם הומצאה. חייו של שמריקע

חיים וקיימים

לנאמנים ולילדים הנחמדים

קוראים יקרים נאמנים ונחמדים

מדור החידות והפרסים ממשך בהופעתו להעמקת הקשר של הקוראים והילדים הנחמדים אל דמויותיהם של צדיקי ישראל.

השאלות יעסקו בפיענוח מצבות של צדיקי ישראל הקשורים במישרין או בעקיפין אל רבינו הקדוש זי"ע בכל פעם תוצג תמונה חלקית של אחת המצבות ועליכם לזהות במי המדובר. לרוב תמצאו את הפתרון בין בתרי הגליון.

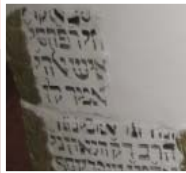
בנוסף לכך, תצטרכו לענות על 3 השאלות בקו לודמיר 02-30-111-22 שולחו 0 בין כל הפותרים עד יום שני פרשת נח תוגרל השבוע תו זיכוי לרכישת ספרים.

והשבוע:

מי הצדיק?

מי היה רבו?

איך נקרא ספרו המפורסם?

עקב הכנת גליונות החגים מבעוד מועד. יפורסמו שמות הזוכים בגליון שיריל לאחר חודש תשרי

זרעו בחיים

מדור זכרון לצאצאי רבינו זי"ע

זוועהיל - ברעזנא

האמת ואילו אביו הרה"ק רבי אשר מסטאלין כשבא פעם אחת לבקר את אביו רבי מיכ"ל קראה לו זוגתו מרת דבורה'לה ואמרה לו: הבה ואראה לכם "אנטיקל" אוצר חמדה שאיני מראה לאיש. והחוותה לו על עריסתו של רבי מרדכי'לה. התבונן בו הצדיק וקרא "הוא יאיר את העולם". נסתלק בערב סוכות תרס"א והותר אחריו את בניו הצדיקים ובהם ממשך השושלת הרה"ק רבי שלמיקה מזוועהיל זי"ע שנקרא ע"ש רבינו הקדוש מקארלין.

אחד מחתניו של הרה"ק רבי מרדכי'לה מזוועהיל זי"ע היה הרה"ק רבי אברהם שמואל פטשעניק מברעזנא זי"ע מגדולי פארי היחס ומי אשר אף המשך לטוות שושלת מפוארת בכרם בית ישראל. בפרקים הבאים נעסוק בעז"ה בדמותו הטהורה, יחוסו ושושלת צאצאיו - נכדי רבינו הקדוש מקארלין זי"ע.

לאחר הפסקה ארוכה עם עיסוקנו בשושלת מפוארת זו, נעבור לענף נוסף חשוב במשפחת רבינו מנכדי שושלת זוועהיל. אמנם בטרם נעבור, יש להשלים את הענף שבו עסקנו. צאצאי הרה"ק רבי יצחק שלמה מזעליחוב. אצל צאצאי בנו הרה"ק רבי משה אליקים בריעה זי"ע, שם נשמטה שם בתו כפי המופיע בס' "מעשי אבות": הרבנית הצדיקת רעכיל ע"ה אשת הר"ר מאיר ז"ל מהברשוב, אבי הרה"ח רבי יחיאל מיכל זצ"ל מאקניאווה - אבי הרה"ח רבי ישראל אברהם [שהיה חתן הגה"צ רבי נתן נטע הכהן דאנער אב"ד קאלביעל. עד כאן מהמופיע בס' הני"ל ואין לנו עוד כל פרטים אודותם וכתע אל החוליה הבאה בשושלת בית זוועהיל.

בנו וממלא מקום אביו הרה"ק רבי יחיאל מיכל מזוועהיל (בהרה"ק רבי משה זי"ע - ראש השושלת) היה הרה"ק רבי מרדכי'לה (הראשון) והשלישי בשושלת זוועהיל. ואשר עליו התבטא הרה"ק ה'בית אהרן' מקארלין כי הוא "מקור

רוצה לקבל את העלון במייל?

שלח הודעה ל-

A023011122@gmail.com

המעוניין לקחת חלק בהפצת העלון

מוזמן להתקשר

לקו לודמיר 02-30-111-22 שולחו 8

הנדיב החפץ בעילום שמו

מעיר לונדון יצ"ו

לזכותו ולזכות משפחתו,

ושיצליח בכל מעשיו

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר

איריס בת סוליקה

וכל יוצאי חלציהם וכל הנלווים אליהם

להצלחתם, ברוב נחת ושלוחה